

т. 4, стр. 155]

28. "Ухвативши пребијеног и израна-
вљеног папу за косу, Ченчије га гура из
цркве, баца га на коња и у ноћној
тишини јури с њим улицама Рима ка
свом дворцу-кули [41, т. 4, стр. 155].
Догађај се десио ноћу

29. "У граду одмах избијају немири,
звона звоне на узбуну; народ се прихвата
оружја; ужаснути свештеници затварају
олтаре..." [41, т. 4, стр. 155-156]. Ипак не
долази до отвореног оружаног сукоба
[41, т. 4, стр. 155-156]. Хилдебранд опра-
шта Ченчију (уп. с Исусовим "прашгањ-
ем" Јуди-издајнику)

30. Хронике из XI в. не говоре ништа о
суђењу Хилдебранду нити о његовом
"стубовању"

Коментар. Могуће је да спене суђења и распињања, из јеванђеља, не потичу од
догађаја из XI в., него из неког другог раздобља. Јеванђеља која су дошла до нас
су вишеслојни ("слојевити") документи, који су забележили резултат
хронолошких померања, тј. који су у једно време сместили догађаје из можда
различитих раздобља (која се поклапају при наведеним померањима)

31. "У ноћи кад је покушан атентат на
њега, Григорије је стекао славу човека
несаломиве воље, и ореол мученика..."
[41, т. 4, стр. 157]

32. О Ченчију: "С намером да заскочи
Григорија, тај осветољубиви Римљанин
није престајао да организује заверу за
завером, док га изненадна смрт није
стигла у Павији" [41, т. 4, стр. 170]

33. Друга главна личност обнови-
тељског, јеванђеоског покрета из XI в.
био је, после Хилдебранда, познати
Петар Дамиани, најближи Хил-
дебрандов сарадник [41, т. 4]. Рођен је
1007. год.: "био је веома способан" [41, т.
4, стр. 84]

"поучавао" ученике.

28. "А они ставише руке на њ (Исуса -
А.Ф.) и ухватише га" (Марко, XIV,
46). "И почеше неки плувати на њега
и покривати му лице, и ударати га, и
говорити му: Погоди нам ко те удари.
И слуге га бијаху..." (Марко XIV, 65).
Догађај се десио ноћу

29. "А кад они што бијаху с њим
(Исусом - А.Ф.) видјеше шта ће бити,
рекоше му: Господе, да бијемо ножем?
И један од њих удари слугу првосвеш-
тениковог, и одсијече му десно ухо. А
Исус одговоривши рече: Оставите се
тога" (Лука, XXII, 49-51). Није дошло
до отвореног оружаног сукоба

30. Јеванђеља даље описују суђење
Исусу и његово распињање
("стубовање), "страдања Исусова"

31. Исус Христос је познати мученик у
хришћанском пантеону. Његова
"страдања" су центар целокупног
хришћанског култа и идеологије

32. О Јуди: "И бацивши сребрнике у
храму, изиђе, и отиде те се објеси"
(Матеј, 27, 5). Јеванђеља кажу да се
Јуда наводно покајао (за разлику од
Ченчија). То покајање личи на
"моралну поуку"

33. Друга основна личност јеванђе-
оског покрета из I в. био је, после
Христоса, Петар Симон, апостол.
Управо њега сматрају за оснивача
нове римске цркве. Папски престо се
званично зове: престо Св. Петра. На
Петру, "као на камену" (званична